

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 97/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., bytom M., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10 C 1101/97 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 11 Co 8/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. marca 2004 doručené podanie JUDr. V. H. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom M., označené ako „Ústavná sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a „práva na rovnosť zbraní“, t. j. «práva na včasnú a riadnu obhajobu, práva vyjadrovať sa k dôkazu opaku protistrany čl. 47/3 a čl. 48/2 Ústavy SR... iným zásahom než je právoplatné rozhodnutie č. k. 10 C 1101/97 OS Vranov nad Topľou v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov č. k. 11 Co 8/04-33, t. j. :

1. nečinnosťou žalovaného 1./ v odvolacom konaní viacej ako 3 roky bez vynesenia rozhodnutia,
2. porušením práva na „rovnosť zbraní“ žalovaným v 2. rade.»

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nasledovné rozhodnutie :

„1. Priznať sťažovateľovi porušenie jeho ústavných práv zo strany obidvoch žalovaných všeobecných súdov jednak svojou nečinnosťou v odvolacom konaní a jednak porušením práva na rovnosť zbraní, vyššiecitovaných.

2. Priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie za porušenie jeho ústavných práv ako primeranú náhradu vo výške 86 360.- Sk za obdobie od 15. 12. 1997 do 03. 03. 2004, od obidvoch žalovaných podľa pomeru zavinenia...“

Zo sťažnosti sťažovateľa a z priložených rozhodnutí Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) vyplýva, že sťažovateľ ako právnik zastupoval odporcu J. F. v súdnom konaní vo veci žaloby Fondu pre dôchodcov – i. f., a. s., Bratislava o zaplatenie 750 Sk s príslušenstvom. Tento súdny spor bol vedený na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 1101/97. Krajský súd uznesením č. k. 11 Co 8/04-33 rozhodol, že mení rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania. Uznesenie krajského súdu bolo doručené okresnému súdu 26. februára 2004 a sťažovateľovi 3. marca 2004.

V odôvodnení sťažnosti sťažovateľ okrem iného uviedol:

„... Sťažovateľ ja nie som povinný čakať na výrok všeobecného súdu aj s jeho odôvodnením dobu 6 rokov a 4 mesiace!

... V uvádzaných konaniach všeobecných súdov bolo dôkazné bremeno na strane žalobcu. Ak žalobca v konaniach argumentoval na dôkaz žalovaného dôkazom opaku (stále mám na mysli konanie ohľadne trov právneho zastupovania) malo byť umožnené právnenému zástupcovi žalovaného k tomuto dôkazu uplatniť svoje obhajoby. Do právoplatného ukončenia veci sa tak nestalo. Konanie nebolo spravodlivé z hľadiska rovnosti zbraní!“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd v rámci predbežného prerokovania odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť sťažovateľa považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Z ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že aktívnu legitímáciu na podanie sťažnosti majú iba tie osoby, ktorých základné právo alebo sloboda boli porušené. V danom

prípade by za takú osobu bolo možné považovať sťažovateľovho klienta J. F., pretože on je účastníkom konania na všeobecnom súde (ako odporca). Sťažovateľ v konaní na všeobecnom súde odporcu zastupoval ako právnik na základe ním udeleného splnomocnenia.

Ústavný súd so zreteľom na uvedenú skutočnosť rozhodol, že namietaným postupom, resp. rozhodnutím okresného súdu a namietaným uznesením krajského súdu, základné práva sťažovateľa podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené neboli. Z uvedených dôvodov rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd už nezaoberal žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2004